Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XII nr. 8 (792) * Joi 23 februarie 1961 * 8 pagini 30 bani



La Curtea de Argeș, un grup de pionieri dăruiesc flori conducătorilor de partid și de stat.

Conducători de partid și de stat în regiunea Argeș

In zilele de 16 și 17 februarie a.c. tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Mihai Florescu, ministrul Industriei Petrolului și Chimiei, Constantin Tuzu, ministrul Industriei Grele, Nicolae Bădescu, președintele Comitetului de stat pentru arhitectură, construcții și sistematizare, au vizitat regiunea Argeș. In cursul vizitei, conducătorii de partid și de stat au fost însoțiți de tovarășii Ștefan Matei, prim-secretar al Comitetului regional al P.M.R. Argeș, Constantin Sandu, președintele Sfatului popular regional Argeș, și de alți activiști de partid și de stat.

Cu prilejul vizitei a fost examinată pe teren amplasarea pe malul Oltului, în apropiere de Slatina, a uzinei de aluminiu, care, potrivit Hotărîrilor Congresului al III-lea al P.M.R., urmează să fie construită pînă în anul 1964.

Conducătorii de partid și de stat au vizitat Valea Argeșului: Căpățîneni, Cetățuia, Cheile Argeșului, depresiunea Loviștea pînă la confluența rîurilor Capra, Buda și Cumpăna, și au examinat pe acest traseu amplasamentul și schema de amenajare ale hidrocentralei de pe Argeșul superior, care va produce anual 400 milioane kWh.

Vizitînd orașul Pitești, conducătorii de partid și de stat au examinat construirea unui nou și modern combinat de industrializare a lemnului, precum și a unei noi filaturi la întreprinderea „Textila" din oraș, și proiectul schiței planului de sistematizare a orașului Pitești.

In satul Căpățîneni, nu departe de locul unde va fi construit barajul hidrocentralei, țăranii muncitori adunați în jurul oaspeților dragi, le-au spus cuvinte pornite din adîncul inimii. Pioniera Nițescu C. Maria, din clasa a V-a, a înmînat oaspeților flori.

Mii de oameni ai muncii au făcut conducătorilor de partid și de stat — în localitățile vizitate — o primire călduroasă, aclamînd îndelung pentru Partidul Muncitoresc Romîn, pentru Comitetul său Central în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Un manifest al păcii și socialismului

Meseria mecanicului de locomotivă are, printre altele, o frumusețe deosebită: călătoria cu feluritele ei priveliști. Străbătînd sute de kilometri într-un schimb, vezi nenumărate locuri, nenumărați oameni și, ceea ce e mai minunat, îți dai seama cum totul se schimbă de la o zi la alta. Trecînd pe lîngă un sat, te surprind acoperișurile caselor noi; oprind într-o gară, îi zărești urcînd în tren pe constructorii pe care i-ai adus aici acum cîteva luni și care acum pleacă pe un alt șantier, lăsînd în urmă clădirea strălucitoare a unei noi uzine; îngăduind privirilor să cutreiere peronul, vezi oameni simpli în straie de țară sau de oraș, vorbind veseli, urcînd ori coborînd din vagoane, cu aparate de radio sau servicii de masă, mașini de aragaz sau pachete de cărți, ștofe frumoase sau table școlare... Văzînd toate acestea, simți un sentiment de adîncă bucurie: oamenii muncii au o viață din ce în ce mai îndestulată, mai frumoasă, iar meleagurile patriei înfloresc necontenit.

M-am gîndit la toate acestea mai cu seamă deunăzi, cînd a apărut Manifestul Consiliului Central al Frontului Democrației Populare. Citindu-l, am recunoscut în rîndurile sale însăși glasul oamenilor muncii din țara noastră, care, mîndri de rezultatele minunate obținute în construirea socialismului, pornesc mai departe, sub conducerea partidului nostru drag, spre noi succese, spre desăvîrșirea construcției socialiste. Da, copii, în țara noastră socialismul a învins. Nu mai sînt nici capitaliști, nici moșieri, nici chiaburi. A fost înlăturată pentru totdeauna exploatarea omului de către om. Poporul muncitor este deplin stăpîn pe munca lui, stăpîn în țara sa liberă și independentă. Așa cum se arată în Manifestul F.D.P., astăzi producția industriei noastre întrece de 5 ori nivelul dinainte de război, iar peste cinci ani va produce în mai puțin de 40 de zile atît cît s-a produs în Romînia burghezo-moșierească în întregul an 1938. Pe ogoarele patriei noastre lucrează 43.000 de tractoare și peste 17.000 de combine pentru recoltarea păioaselor, față de cele 4.050 tractoare cîte erau în 1938. La sfîrșitul planului de 6 ani vor fi 100.000 de tractoare și peste 43.000 de combine! Intre 1956—1960, s-au construit din fondurile statului aproape 100.000 apartamente pentru oamenii muncii, iar pînă în 1965 se

ȘTEFAN LUNGU
Mecanic de locomotivă,
Erou al Muncii Socialiste

(continuare în pag. 3-a)

REȘIȚA IERI ȘI AZI...

Ianoșiagă Adriana, președinta detașamentului clasei a IV-a A a Școlii de 7 ani nr. 3 din Reșița, venise la școală mai devreme ca de-obicei. Stătea în bancă și privea gînditoare pe fereastră la jocul fulgilor de nea. Cu o seară mai înainte, îi auzise pe părinți discutînd despre alegerile de la 5 martie. Acum se întreba cum ar putea, împreună cu pionierii din detașament, să întîmpine alegerile.

...Peste drum de școala lor, la Casa de cultură, s-a deschis o expoziție care oglindește istoria Reșiței. Adriana a propus colectivului de conducere al detașamentului, să organizeze o vizită la această expoziție. Și, în ziua fixată, tot detașamentul, în frunte cu Adriana, era acolo. Fotografiile și machetele înfățișau primele furnale, primele cuptoare. Erau timpuri grele în acea vreme. Capitaliștii care stăpîneau Reșița îi asupreau crîncen pe muncitori. Împotriva acestei asupriri, muncitorii luptau prin demonstrații, prin greve, impunîndu-și de multe ori, voința lor, patronilor. O dată cu crearea Partidului Comunist Romîn, muncitorii au devenit mai puternici, lupta lor împotriva capitaliștilor a devenit mai organizată, mai curajoasă.

Fotografiile, machetele și celelalte materiale expuse le arătau copiilor cum au luptat muncitorii conduși de partid înainte de 23 August 1944 și cum, după aceea, sub steagul lui victorios, au urcat pe schelele construcției socialismului.

Președinta detașamentului dorea ca pionierii să cunoască tot mai bine lucrurile mari și minunate care s-au înfăptuit în orașul lor în anii puterii populare. De aceea, i-a condus pînă la un grafic care arată că, la Reșița, s-au construit noi cuptoare Siemens-Martin, o fabrică de motoare Diesel, a început construirea a două furnale mari, a unei hale de utilaj greu, că în Lunca Pomostului s-au ridicat: un cartier întreg de locuințe pentru muncitori, cu multe magazine, un uriaș centru școlar, o sală a sporturilor și un bazin acoperit, creșe, grădinițe...

Minunate realizări care vorbesc despre viața nouă a Reșiței în plină dezvoltare. Unele din aceste realizări copiii le cunosc din viață. Ei, fiii oamenilor muncii din Reșița trăiesc în case confortabile, învață în școli luminoase, își oțelesc sănătatea pe stadioane. Acum, în preajma alegerilor, gîndul lor se îndreaptă din nou, plin de recunoștință, spre conducătorul înțelept al poporului nostru, partidul — cel care a adus fericirea și pe meleagurile reșițene.

C. MIHAI



Minunate sînt construcțiile care se înalță azi pe meleagurile patriei noastre.

IN COMUNA NOASTRĂ

Și în comuna noastră, puterea populară a adus, ca în toate satele patriei, schimbări de seamă, menite să facă viața oamenilor mai frumoasă, mai îmbelșugată. Noi, pionierii, cercetăm deseori realizările din comună. Rînd pe rînd, am vizitat Stațiunea experimentală și Combinatul viticol „Murfatlar". Vizitînd gospodăria colectivă, am luat fiecare sector în parte: o grupă a mers la brigăzile de cîmp, alta la grădina de zarzavat, alta la crescătoria de păsări și la grajduri. O grupă a cercetat viața culturală din sat, aflînd multe lucruri despre filmele și piesele de teatru care au fost prezentate la căminul cultural, despre cărțile din bibliotecă și cititorii lor, despre programele de la stația de radioficare locală.

În continuare a urmat... adunarea. Cercetările noastre au făcut ca adunarea despre realizările regimului de democrație populară să fie foarte frumoasă. Pentru că faptele, viața noastră nouă, sînt minunate. O adunare despre lucruri adevărate, trăite, nu poate fi decît foarte interesantă.

RADU VIRGIL
președintele detașamentului cl. a VII-a, Școala de 7 ani, comuna Basarabi, reg. Dobrogea

Din viața pionierească



Desen de Coca Crețoiu

Întîlnire cu un prieten drag

Pretutindeni unde pașii te poartă în raionul N. Bălcescu din Capitală, vezi semnele vieții noi, luminoase, înfloritoare. Magistrala Nord-Sud, marile construcții de blocuri din cartierul Pieptănari, de pe Șoseaua Giurgiului, Combinatul de cauciuc Jilava, uzinele „Tudor Vladimirescu", cel mai înalt bloc din București (18 etaje) sînt doar cîteva construcții dintre cele mai importante efectuate în această parte a orașului nostru. Nu există bucureștean care să nu le cunoască, nu există om al muncii care să nu se bucure din inimă pentru tot ce partidul, statul nostru democrat-popular fac pentru oameni, pentru viața lor fericită.

De curînd, pionierii de la Școala de 7 ani nr. 118 din raionul Nicolae Bălcescu au invitat-o în mijlocul lor pe tovarășa Anastasia Țancof, candidată F.D.P. în circumscripția raională nr. 15. Tovarășa Țancof candidează pentru a doua oară în alegerile de deputați. După ce le-a povestit copiilor despre ritmul rapid cu care se construiește azi în țara noastră, tovarășa candidată le-a vorbit despre succesele în muncă ale unor tovarășe muncitoare, ca Eroul Muncii Socialiste Ana Boghină, țesătoare la „Industria Bumbacului", Ioana Stratenie, fruntașă în producție la uzinele „Grigore Preoteasa", Alexandrina Oprescu, fruntașă la întreprinderea „Tricotajul roșu" etc. „Datorită regimului nostru democrat-popular, a arătat tovarășa Țancof, femeile se bucură în țara noastră de toate drepturile". După ce au ascultat cu multă atenție cele spuse, pionierii au prezentat un frumos program artistic.

OANA MAGDU

Un concurs pasionant

Mult s-au bucurat colectiviștii din comuna Hărman, regiunea Brașov, cînd, nu de mult, timp de o săptămînă întreagă, pionierii din sat nu le-au dat pace nici o clipă. Împărțiți în grupuri conduse de tovarășii instructori și profesori de la Școala de 7 ani din comună, cei 134 de pionieri au colindat peste tot. Au fost la gospodăria agricolă colectivă „Tudor Vladimirescu", la S.M.T., la G.A.S. „13 Decembrie", la cooperativa meșteșugărească „Covorul", la moara mecanică... Au bătut pînă și pe la porțile caselor. Peste tot au stat de vorbă cu oamenii, întrebîndu-i cum au trăit înainte, cum trăiesc acum, căutînd să cunoască și mai bine felul în care oamenii, îndrumați de partid, au răpus pentru totdeauna sărăcia, întemeindu-și o viață fericită, îmbelșugată.

Nu era pentru prima oară cînd pionierii se arătau preocupați de toate acestea. De astă dată însă, în cinstea apropiatelor alegeri de deputați în Marea Adunare Națională și în Sfaturile populare, hotărîseră să organizeze un concurs despre ce e nou în comuna lor.

Sala căminului era plină de spectatori în acea după-amiază de duminică. Pionierii, răspunzînd la întrebările din concurs, au povestit cu înflăcărare despre viața nouă pe care o trăiesc colectiviștii din sat, despre electrificarea și radioficarea satului, despre cele 110 aparate de radio și 21 televizoare pe care și le-au cumpărat oamenii din sat în ultima vreme, despre căminul cultural cu sală de cinema și cu o bibliotecă cu 7.000 de volume, despre clădirea nouă a școlii etc. Conducătorul concursului a fost nevoit să pună 33 întrebări de baraj față de 22 cîte își pregătise la început pentru a se putea definitiva cîștigătorii, ceea ce dovedește că pionierii s-au pregătit cu nespusă dragoste pentru concurs, aflînd de la părinții și consătenii lor tot ceea ce i-ar fi putut interesa. Pionierii Florica Mircea, Saboslai Petre și Soveja Mihai, clasați respectiv pe locurile I, II și III, precum și toți ceilalți entuziaști participanți au fost felicitați cu căldură de colectiviști.

C. DIACONU

Cînd ești pionier

Cînd ești pionier,
Cinstește-ți, păstrează-ți cuvîntul,
Să fie ca seva ce umple
De roade pămîntul.

Cînd ești pionier,
Fii vultur ce suie-ntre stele,
Să fii cel ce-nfruntă pe munți
Avalanșele grele.

Cînd ești pionier,
Și-n drum bătrînețea pe-un om îl înclină,
Aleargă, ridică-l, ajută-l,
Cu inima plină.

Cînd ești pionier,
Invață, învață fierbinte.
Vei trăi-n comunism,
Ține minte!

VIOLETA ZAMFIRESCU

Purtători ai distincțiilor pionierești











Indeplinind condițiile cerute de distincțiile pionierești, cei mai buni pionieri din țară poartă acum cu mîndrie, pe piept, steluțele roșii. Fruntași la învățătură, vrednici membri ai activelor pionierești sau cu o rodnică activitate în grupă și în detașament, pionierii purtători ai steluțelor roșii — distincțiile pionierești, — sînt înconjurați de stima și dragostea colegilor lor, a tovarășilor de detașament.

Astăzi, vă facem cunoștință cu cîțiva din acești pionieri. Iată-i (de la stînga la dreapta) pe: VAMANU ADRIAN, clasa a IV-a, Școala de 7 ani Ionășeni, comuna Vîrfu Cîmpului, regiunea Suceava; DEMIAN RODICA, clasa a IV-a, Școala de 7 ani „Dr. Petru Groza", Deva, regiunea Hunedoara; URECHIATU PETRUȚA, clasa a V-a, Școala de 7 ani din comuna Radovanu, regiunea București; BASARAB PAUL, clasa a VI-a, Școala de 7 ani nr. 2, Tulcea, regiunea Dobrogea; VICOL DOINA, clasa a VII-a, Școala de 7 ani din comuna Volovăț, raionul Rădăuți.



Trei prieteni

Era recreație. În banca a treia, neclintit, rămăsese Gicu. De el se apropiară Mihai și Octavian, prietenii lui.

— Lasă, măi, Gicule, o s-o îndrepți tu, începu Octavian...

— Măcar dacă era 7, zise Mihai.

Erau prieteni de mici. Gicu, mai calm și cu judecată, era cel care punea totdeauna lucrurile la punct cînd se întîmpla ceva între ei. Acum însă, o pățise chiar el. Luase 6 la fizică și nu se putea împăca de loc cu aceasta. De obicei, obținea numai note bune: 9, 10. La fizică însă, iată, se cam poticnea...

— Ai să înveți și ai să-ți îndrepți nota, încercă să-l liniștească Mihai.

„Ai să înveți, ai să înveți", se supără Gicu. Dar ce, crezi că n-am învățat? Numai că n-am înțeles cum vine cu...

— Cu ce, cu ce?... se repeziră ceilalți doi.

— Ei, cu... pistonul, dar o să recitesc mai atent și o să înțeleg, încheie el morocănos.

Orele se terminară. Gicu se îmbrăcă și plecă grăbit. Nu-i mai așteptă pe ceilalți doi, așa cum făcea de obicei.

— S-a supărat! exclamă nedumerit Octavian.

— Parcă tu n-ai fi făcut la fel! zise Mihai. Dă-i pace. De mîine vom învăța cu el la fizică. Doar și el ne ajută la geografie și la limba rusă!

A trecut cîtva timp de la această întîmplare. Și dacă pe cei trei prieteni din detașamentul clasei a VI-a, de la Școala de 7 ani din comuna Archita, raionul Sighișoara, ai să-i întîlnești adesea, împreună cu alți copii, pe deal, cu sania, sau la joacă, să știi că, negreșit, înainte de aceasta, cei trei au învățat împreună. Obiceiul acesta s-a statornicit. După ce fiecare învață singur, lămuresc în comun ceea ce nu înțeleg. La limba romînă, Pora Octavian este printre cei mai buni din clasă, Gulea Gicu e foarte bun la limba rusă, iar Hermann Mihai rezolvă cu ușurință problemele de matematică, cunoaște bine fizica. Cei trei prieteni învață unul de la altul, se ajută reciproc. Și roadele se văd. Notele lor sînt și mai bune, iar ajutorul pe care fiecare îl dă celor cu note mai mici, este mai folositor.



Prima condiție pentru obținerea distincțiilor pionierești — învățătura — trebuie îndeplinită de toți, au hotărît pionierii detașamentului. La aceasta va contribui mult, negreșit, și ajutorul la învățătură.

E. DONOSE



CLIPE DE NEUITAT

Din pagini de carte, din coloane de ziar, din amintirile vechilor membri de partid se înfiripă adesea în fața noastră imaginile luptei eroice a utecriștilor în anii ilegalității. Un flăcău cu șapcă, un ucenic, amenințat clipă de clipă să cadă în mîna poliției, lipește un manifest al partidului pe o clădire publică. O fată cu ochi încercuiți albastru de oboseală citește corecturi într-o tipografie ilegală. Un tînăr refuză în fața plutonului de execuție să i se acopere privirea și cade fulgerat de plumbi strigînd: „Trăiască Romînia liberă...".

Cine le-a dat acest curaj legendar, această dîrzenie adînc omenească? Răspunsul acestei întrebări e simplu ca și eroismul lor: Partidul. Pentru voi, dragi copii, purtători cu cinste ai cravatei roșii, care năzuiți să deveniți buni cetățeni ai patriei noastre socialiste, oameni harnici, cu caractere oțelite, amintirea utecriștilor este un tezaur bogat în îndemnuri și exemple. Adunările pionierești pe care le dedicați cunoașterii vieții și luptei utecriștilor, sînt întotdeauna pregătite cu grijă și se desfășoară emoționant. Bordeianu Mihai, Ivan Ștefan, Slătinaru Angela și alți pionieri din clasa a VI-a A, a Școlii de 7 ani nr. 6 din Bacău, pregătindu-se pentru o asemenea adunare, au cercetat cărți, reviste, albume. Unul a vorbit despre Filimon Sîrbu, altul, despre Donca Simo, despre Petre Gheorghe... Alți copii au adus în adunare, înrourat și proaspăt, un buchet de cîntece și poezii dedicate tinerilor eroi. Pereții clasei se topiseră, parcă, făcînd loc zărilor albastre, ca să fie spațiu destul pentru marile simțăminte și gînduri exprimate aici.

Au fost clipe de neuitat.

Descoperirea lui Gheorghiță:

Matematica e frumoasă!

Nedelcu Gheorghiță e pionier și învață în clasa a V-a C la Școala medie din Titu-Gară. Pînă nu de mult, în dreptul numelui său, la obiectul „matematica" stătea îngîmfată media 4. De ce? Pentru că lui Gheorghiță i se părea pur și simplu că matematica este pentru el o cetate de necucerit!

Din această pricină, caietul de matematică al lui Gheorghiță zăcea uitat undeva, într-un ungher al ghiozdanului sau, dacă avea „fericirea" ca prietenul lui să-l bage în seamă, începea să plîngă amarnic, cu lacrimi mari de... cerneală pentru felul în care era tratat.

Într-o zi, însă, Eleonora, președinta detașamentului, i-a spus lui Gheorghiță:

— Știi ce? După-amiază, vino la mine, că mai vin și alți copii. Vom învăța împreună pentru mîine.

Gheorghiță a stat pe gînduri: să se ducă, să nu se ducă?... Avea treburi „serioase": joacă și hoinăreală. Totuși, minat de curiozitate, s-a dus. Credea, probabil, că e invitat la distracție... Cînd colo, s-a pomenit că i se spune:

— Dezleagă problema asta!

Ajutor, de nicăieri. Ceilalți își vedeau de treabă, cu caietele și cărțile lor.. Gheorghiță a oftat și, de voie, de nevoie, a început să lucreze. A dezlegat problema, dar a dezlegat-o prost.

— Mai fă-o o dată, i-au spus, scurt, copiii.

A luat totul de la început, amărît. Iar a terminat, iar a fost greșit rezultatul, iar a fost poftit să reînceapă...

— V-am spus doar că nu pot, matematica e prea grea pentru mine! s-a plîns Gheorghiță.

— Vedem noi la urmă. Deocamdată, ia-o de la capăt. Uite, de aici a început greșeala, îi arătară copiii pe caiet. Refă calculul acesta și vezi pe urmă ce iese.

Gheorghiță a oftat și iar a luat-o, descurajat, de la început. Au trecut trei minute, cinci, zece, și, deodată, roșu de emoție, Gheorghiță a izbucnit:

— Gata! Dacă nici acum nu-i bine, nu știu ce să zic!

— Ei, da, acum rezultatul e bun! încuviințară băieții.

— Mai dați-mi o problemă! ceru cu curaj Gheorghiță. Dați-mi două, trei, oricîte! Pe toate le fac!

Pe măsură ce zilele treceau și Gheorghiță învăța împreună cu colegii săi, eroul nostru, a început să se deprindă cu respectarea programului zilei, cu munca organizată. S-a obișnuit să fie atent, să se concentreze asupra temelor, să persevereze. Peste cîtăva vreme fu văzut, pentru întîia oară, la ora de matematică, ridicînd mîna să rezolve, din proprie inițiativă, un exercițiu la tablă.

Timpul a trecut. Cu ajutorul colegilor și al tovarășului profesor, Gheorghiță a făcut o descoperire interesantă: că matematica e frumoasă. Și caietul de matematică a avut prilej să se înveselească. A primit o îmbrăcăminte nouă-nouță, iar lacrimile de cerneală au dispărut și ele...

AL. MIHU

Un manifest al păcii și socialismului

(Urmare din pag. 1-a)

vor mai ridica încă 300.000. Pentru voi, copii, s-au dat în folosință nenumărate școli noi, iar manualele școlare le-ați primit gratuit. Pînă în 1965, vor fi construite la orașe și la sate încă 15.000 săli de clasă.

Toate mărețele realizări socialiste de pînă acum, precum și cele care vor urma, se datoresc faptului că la cîrma țării se află Partidul Muncitoresc Romîn, neobosit luptător pentru fericirea poporului, se datoresc muncii eroice și avîntului patriotic al oamenilor muncii care muncesc cu devotament pentru înflorirea patriei socialiste, pentru dezvoltarea economiei și culturii.

Noi, părinții voștri, oameni ai muncii, am primit Manifestul F.D.P. cu deosebită bucurie. La realizarea înfăptuirilor care se află consemnate aci am luat cu toții parte și împreună cu noi au muncit, neobosiți, deputații noștri — muncitori, țărani, intelectuali și militari. Ziua de 5 martie este o mare sărbătoare pentru întregul nostru popor. În această zi, însuflețiți de marile perspective care se deschid în fața patriei noastre, ne vom alege deputații în Marea Adunare Națională și în Sfaturile populare. Votînd candidații F.D.P., vom vota pentru victoria socialismului și a păcii!

Cît de scurtă e o zi de iarnă

Era o zi de vară cu soare, gramatică și încă vreo cîteva amănunte ce se pierdeau cu totul în splendida strălucire a primului obiect. In ziua aceea Soarele răsărise foarte devreme și, după ce parcursese întregul orar, mersese la culcare. Inchipuiți-vă, așadar, mirarea sa cînd, a doua zi, trecînd, ca



de obicei deasupra școlii din cartier, îi fu dat să audă:

— Psst! Dă-mi caietul tău să copiez la gramatică. Ieri n-am avut timp...

Cel care vorbise era un băiețaș ca toți ceilalți și Soarele nici nu-l băgase de seamă în chip deosebit pînă în acea zi. De data aceasta îl privi mai îndelung și își zise: „Săracul băiețaș, cine știe cîte treburi o fi avînd de nu-i ajunge o zi de vară pentru toate! Nu-i nimic, mîine am să zăbovesc ceva mai mult pe cer". Și Soarele se ținu de cuvînt. Se sculă și mai devreme și se duse la culcare ceva mai tîrziu. De aceea nu vă pot împărtăși mirarea sa cînd a treia zi auzi aceiași voce, care de altfel îi devenise cunoscută:

— Dă-mi iute caietul să-mi copiez la gramatică exercițiul. Nici ieri n-am avut timp...

Din ziua aceea, Soarele făcu două lucruri: Pe de o parte, își lungi cît putu mai mult cursa zilnică — și putu, zi de zi, pînă la așa-zisul solstițiu — iar pe de altă parte, urmări cu cea mai mare atenție pe băiețașul nostru. De dimineață pînă seara. Și ce credeți că-i fu dat să vadă, zi de zi? Băiatul se trezea dis-de-dimineață. Băiatul se culca seara tîrziu. Băiatul nu stătea o clipă locului. Ba, dimpotrivă, alerga: cînd după o minge, cînd după un zmeu, cînd după, sau pe, o trotinetă, cînd după o pisică, cînd după un timbru de schimbat, cînd după titlul lecției cutare, cînd după o temă gata transcrisă pe curat, cînd... Ei, da, cînd să mai învețe, săracul?.

Intre noi fie vorba, Soarele se cam plictisise să-l urmărească pe băiat. Dar chiar dacă ar fi vrut s-o facă, e greu de presupus că ar mai fi izbutit. Căci băiețașul nostru ședea de o vreme doar la umbră. Și așa a stat toată vara. Vezi că Soarele nu aflase ce-i aceea „corigență"... Băiatul însă aflase.

Și poate că Soarele acelor zile de vară n-ar mai fi avut ideia să-i înlesnească o întîlnire cu una din aceste zile de iarnă. O zi scurtă, chiar foarte scurtă, după cum vă poate confirma orice calendar... Băiatul se scoală și acum devreme. Se culcă și acum tîrziu. Aleargă și acum: și încă pe patine! Dar, iată, are timp să și stea locului: la măsuța de lucru, cu cartea în mînă, în fața hărții, la bibliotecă... Și poate oricine să-și ascută oricît urechile, nu-l va mai auzi:

— Psst! Dă-mi și mie să „copii"... N-am avut timp.

Iar Soarele se întreabă, mirat pe bună dreptate:

— Cît de scurtă e de fapt o zi de iarnă? Poate fi ea mai lungă decît o zi de vară? Se pare că da, își răspunde singur.

Și ne-am permite să adăugăm: depinde de organizare. Poate, că Soarele n-a aflat despre acest cuvînt. Băiatul însă a aflat.

MIRCEA SINTIMBREANU





Pioniera Tonea Mihaela, din clasa a III-a A, de la Școala de 7 ani nr. 57 din București, este fruntașă la învățătură. In timpul liber, ea citește foarte mult. La biblioteca sa personală vin adesea colegele ei, căreia le împrumută cu multă plăcere cărți.



...Ca în fiecare dimineață, v-ați luat cărțile în servietă și ați pornit spre școală. Fruntea voastră nu e umbrită de nici o grijă: aveți tot ce vă trebuie. Cu ochii mari, priviți toate cîte le vedeți în jur și vă crește inima de bucurie. Suiți pe înălțimile schelelor, constructorii zidesc școli luminoase și grandioase blocuri de locuit; alți muncitori harnici lucrează ghetele și hainele frumoase cu care ne îmbrăcăm, colectiviștii pregătesc recoltele bogate, pîinea care există din belșug în fiecare casă.

Oamenii muncii, în rîndurile cărora se află și părinții și frații voștri mai mari, pășesc în front entuziast, pe drumul deschis de partid. Ei fac ca satele și orașele patriei noastre să devină tot mai înfloritoare. Cine n-a auzit, bunăoară, de giganticele furnale hunedorene, sau de noul Combinat siderurgic care se va construi pe malul Dunării, la Galați? Orașe noi au apărut pe harta patriei: Onești, Uricani, frumosul oraș de la poalele Făgărașului — Victoria!...

Sînteți școlari! Pe un
altul Ștefan, sau poate Ale
buie, nici o grijă nu vă apa
șiți liniștiți, încrezători, spre
Dar pentru ca voi, cop
tă, milioane de oameni stau
tă de grijă, muncind cu însu
ogoarele înfrățite ale gospo
îngrijește partidul nostru,
populare. De voi se îngrijeș
muncii.
Dar cine sînt acești oam
tre ei veți face cunoștință c
față. Așadar, sînteți oaspeți

PENTRU CA VOI SĂ FIȚI FERICI

Cei de pe schele

Uite, ne aflăm pe unul din marile șantiere de construcții, la noile cvartale de blocuri de pe bulevardul Ștefan cel Mare din Capitală.

Urcăm scările unui nou bloc. Se aude zăngănit de metal. Înăuntru, în apartamentele încă nefinisate, constructorii instalează țevile prin care vor gîlgîi șuvoaiele limpezi de apă, necesară locuințelor, instalează firele subțiri care vor aduce în încăperi lumina albă, strălucitoare.

Și dacă urcăm și mai sus, la înălțimea ultimului etaj la care se lucrează încă, întîlnim, sub cerul înalt, vestita brigadă de meșteri zidari condusă de comunistul Ion Doboș. Mîinile lor așază cu repeziciune și grijă, cărămidă după cărămidă, înălțînd zidurile mai sus, tot mai sus!

Privesc bucuroși în jur: cîte ziduri n-au înălțat ei — meșterul Ion Doboș, harnica zidăriță Maria Voica, tînărul candidat de partid Marin Safta și ceilalți zidari din brigadă și de pe șantier?! Copiilor din cartierul Floreasca le-au construit două școli de toată frumusețea. Nu de mult, lucrau încă la noua Școală de 7 ani nr. 4 din raionul Stalin, iar de curînd au terminat construcția unei școli aci, lîngă cvartalele de blocuri de pe Ștefan cel Mare.

L-am rugat pe meșterul zidar Ion Doboș să ne vorbească despre munca lui și a tovarășilor săi din brigadă.

— Ce pot să spun, ne-a răspuns el. Cred că nu-i alta mai frumoasă! Sînt bucuros să aducem și noi contribuția la construirea celor 37.000 de apartamente care vor fi date în folosința oamenilor muncii anul acesta, la construirea celor 3.200 săli de clasă, care vor fi dăruite școlarilor. Pe unde am trecut noi, constructorii, se și aud răsunînd glasurile vesele ale copiilor. Oare poate fi o mulțumire mai mare?

Pentru copii...

...Am ajuns și aici, de unde vi s-au trimis paltonașul gri sau uniforma de școală, haina fără cusur sau rochia atît de îndrăgită... Sîntem la Fabrica de Confecții „Gheorghe Gheorghiu-Dej". În săli înalte, spațioase, întinse cît vezi cu ochii, sute de muncitoare stau aplecate deasupra lucrului. Valuri întregi de materiale în zeci și zeci de culori, iau forme tot mai diferite. Mîini harnice și pricepute întorc cu repeziciune lucrul pe o parte sau alta, trag încheieturile la mașină, sau pun danteluța; aplică ursulețul sau buchețelul cu flori la buzunărașe. Lucrate și călcate cu grijă, frumos împăturite, crezi că au ieșit acum din... cutie. Și banda rulantă duce, spre ambalaj, tot alte și alte rochițe și șorțulețe, bluze și hăinuțe.

Dar pînă aici, de cîtă pricepere și migală a fost nevoie, pentru ca ție, Ionel, sau ție, Marișca, vouă — tuturor, copii, să vi se potrivească îmbrăcămintea, să vă placă modelul... La Fabrica de confecții este un atelier special de creație. De cîte ori comunista Elena Raicea, sau utemista Sanda Muică, n-au stat ore întregi în fața unui nou model? „Este frumos? O să placă, oare, copiilor?" s-au întrebat ele în orele acelea.

„Copiilor — îmbrăcăminte multă și de cea mai bună calitate!" este dorința fierbinte a muncitorilor din secțiile pentru copii ale fabricii. Și iată că prin munca lor se confecționează zilnic, peste 5.000 de produse. Numai în anul 1960 au ieșit pe poarta fabricii 1.600.000 confecțiuni pentru copii.

Atenție mare la lucru! Nimic nu trebuie pierdut din vedere. Gulerașul trebuie bine așezat, iar nasturii... cusuți trainic. De toate acestea țin seamă muncitoarele Fabricii de Confecții „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din Capitală.

●

— Cum vi se pare noul model?
— E frumos, cred c-o să le placă copiilor.
Adesea, la fabrica de încălțăminte pentru copii „Carmen", din București, poți auzi astfel de discuții între muncitori.



Zeci de mii de paltoane, uniforme, bluze, șepci, date peste plan... Sînt dovezi ale grijii atente, ale dorinței ca voi, dragi copii, să nu fiți lipsiți de nimic.



Interviul nostru

— Tovarășe director, în toată fabrica aceasta, în fiecare din secții, numai pentru copii se lucrează?

— Firește, fabrica „Carmen" lucrează numai încălțăminte de copii. Și nu-i de mirare. Sînt mulți cumpărători și tot atîtea gusturi.

— Și ce modele se află în lucru?

— Multe... și felurite. Dacă ne gîndim numai la ghetele de iarnă, la pantofii de primăvară, la sandalele de vară, fiecare cu atîtea modele, în fel și fel de culori, care de care mai frumoase... la elegantii pantofi de lac, și n-am terminat lista modelelor...

— Se produc multe perechi pe zi?

— Cel puțin 3.100! Anul trecut am trimis în țară, copiilor, aproape 1.000.000 perechi de încălțăminte de tot felul.

— Sînt și brigăzi de tineret în fabrică?

— Tineri sînt mulți. Utemiști entuziaști care vor să trimită copiilor numai lucru de cea mai bună calitate. Iată, bunăoară, brigada condusă de Constantin Mergiu. Numai în luna ianuarie a făcut economii din care se pot fabrica încă 550 perechi de încălțăminte. Iar dacă ne gîndim la inovațiile comuniștilor, la propunerile utemiștilor, avem ce povesti...

Nu-i așa că și voi, dragi copii, puteți povesti cum, întotdeauna, atunci cînd primiți ghete sau pantofi noi, mergeți mîndri pe stradă?... Cum, fără voia voastră, priviți mereu în jos, să nu-i murdăriți, iar seara vi-i dați jos cu părere de rău, și-i puneți undeva, de unde-i puteți privi tot timpul?

Acestea toate îi bucură mult pe muncitorii care vă lucrează ghetele...

Belșugul holdelor

Cît vezi cu ochii, o mare aurie de grîu. Vîntul înfioară spicele bogate, aplecate spre pămînt...

Cine n-a admirat un asemenea tablou viu? Și cine nu s-a gîndit atunci că bogăția aceasta se datorește muncii neobosite a țăranilor muncitori, a muncii în comun în marea familie a colectiviștilor? Ei se străduiesc să smulgă pămîntului roade bogate. Și, prin hărnicia fiecăruia, cu ajutorul mașinilor agricole, trimise de muncitori, hambarele sînt pline, casa îndestulată. Colectiviștii din comuna Baba-Ana, din regiunea Ploiești, de pildă, au realizat anul trecut 2.500 kg grîu la hectar, iar gospodăria agricolă colectivă din comuna Roșiești, regiunea Iași, a devenit milionară; comuna lor este de nerecunoscut. Sau gospodarii din Șelimber, regiunea Brașov, despre ale căror rezultate s-a dus vestea. Recolte bogate au obținut și colectiviștii din comuna Sivița, regiunea Galați. Din veniturile obținute ei și-au ridicat în ultimul timp 200 de case noi!

îl cheamă Gheorghiţă, pe
ıdru. Aveţi tot ce vă tre-
Cu cărţile subsuoară, pă-
coală.
să trăiţi o copilărie ferici-
preajma voastră, vă poar-
eţire în fabrici şi uzine, pe
iriilor colective. De voi se
ıvernul republicii noastre
întreaga ţară, toţi oamenii

ni entuziaşti? Cu unii din-
ar acum, prin rîndurile de
lor!



Muncind cu însufleţire pe întinsul ogoarelor înfrăţite, harnicii colectivişti, ţăranii muncitori pregătesc recolte bogate, pîinea care există din belşug în fiecare casă.

Invăţătoarea

E seară. Pe masă, în faţa învăţătoarei, stau teancuri de caiete. Ea le ia pe rînd, şi, cu nemăsurată răbdare, se opreşte asupra fiecărei fraze, asupra fiecărui cuvînt. Zîmbeşte mulţumită. În faţă îi apar figurile copiilor, ale celor care au scris compunerile: Mariana, Andrei, Rodica... Ii cunoaşte pe fiecare atît de bine! Se bucură o dată cu ei de fiecare notă bună...

Dar timpul trece — s-a făcut tîrziu. Tovarăşa învăţătoare Sanda Brezeanu a citit toate caietele. Mai rămîne însă la masă, are de lucru. Răsfoieşte o carte. Începe să citească. Işi face însemnări. Apoi, se gîndeşte. Se gîndeşte cum să facă mai interesantă, mai clară, lecţia de istorie, datele pe care şi le-a notat, sau cum să-i facă pe copii să-şi dea seama ce realizare deosebită au obţinut savanţii sovietici trimiţînd în spaţiul nesfîrşit o nouă rachetă, cum să le explice totul cît mai bine...

An de an, tovarăşa învăţătoare pregăteşte pentru fabrică sau laborator, pentru scenă sau ştiinţă, tot alte şi alte generaţii. Sute de copii au învăţat de la dînsa să scrie, să citească, să înţeleagă istoria, geografia...

Comunista Sanda Brezeanu, învăţătoare la Şcoala medie nr. 10 din Bucureşti, are în clasă mulţi elevi. Aproape toţi sînt pionieri. Cît priveşte notele, majoritatea au numai note de la 8 în sus! Este o răsplată bine meritată a muncii pline de entuziasm neobosit, a dorinţei ei de a lumina calea copiilor, de a le deschide drum spre viaţa cea nouă.

„Porţile de aur"...

Care sînt aceste „porţi de aur" despre care e vorba în rîndurile de faţă? Ele se află chiar în preajma ta: cărţile! Porţi sigure, ce-ţi deschid drumul spre o cetate strălucitoare — ştiinţa. Ca să le descui, să pătrunzi în profunzimea lor, trebuie să te înarmezi cu acea cheie care se numeşte silinţa, străduinţa de a învăţa, *cheie pe care trebuie s-o posede fiecare şcolar.*

Fiecare filă de carte, fiecare lecţie însuşită cu ajutorul profesorului, înseamnă o nouă treaptă spre cetatea mult rîvnită...

Dar, aflîndu-te în faţa cărţii, pe care o ai deschisă, pe bancă, te-ai gîndit vreodată la cei care au tipărit-o? Te-ai gîndit la muncitorii care au aşezat cu dragoste pe întinsul paginilor albe comoara slovelor — aşternute de alţi oameni, scriitorii — pentru ca tu s-o ai la îndemînă, să te adapi la izvorul ei nepreţuit?

...Ne aflăm în tipografie. Dar... ce vedem? O maşină ciudată!... Are o sumedenie de clape pe care sînt înscrise literele alfabetului, aidoma ca la o maşină de dactilografiat. Este însă mult mai mare — cît omul de înaltă! Şi cel ale cărui degete aleargă pe faţa literelor ca pe clapele pianului, nu „bate" literă de indigo pe hîrtie, ci rînduri de carte, alcătuite literă cu literă din plumb fierbinte.

Acesta este muncitorul linotipist.

Ce se întîmplă mai departe, în procesul de tipărire al cărţilor, aţi avut şi altădată prilejul să aflaţi, tot din gazetă. Milioanele de rînduri metalice, scoase din maşina ciudată la care lucrează linotipistul, sînt rînduite cu grijă de paginator în adevărate... pagini de plumb. Aşezate la tipar, ele vor „înscrie" slovele în paginile albe. Colile tipărite sînt împreunate apoi în fascicole şi legate de alţi muncitori harnici în cărţi de şcoală.

...Şi, cărţile, care ajung în cele mai îndepărtate colţuri ale ţării, în mijlocul vostru, copii, cărţile scrise de scriitori şi la care tipografii au depus atîta străduinţă, voi le primiţi în mod gratuit. Numai în cursul acestui an, prin grija părintească a partidului, au primit gratuit manualele de care au avut nevoie, un număr de 2.300.000 de copii!



Fotografia de sus vă prezintă un aspect din munca colectiviştilor. Este aria de treier a gospodăriei agricole colective din comuna Baba-Ana, regiunea Ploieşti, una din gospodăriile fruntaşe, care a obţinut anul trecut mari recolte de cereale.



Degetele linotipistului aleargă cu repeziciune pe clape, culegînd milioane de rînduri de carte. In fotografie, utemistul Carol Ciubotaru, de la Combinatul poligrafic „Casa Scînteii".



...Minunată e copilăria voastră. Milioane de oameni ai muncii, de pe întreg cuprinsul ţării, muncesc cu avînt patriotic, sub conducerea partidului, ca patria noastră să fie tot mai înfloritoare. Ei vă construiesc locuinţele şi şcolile, vă fac îmbrăcămintea şi încălţămintea, vă asigură hrană din belşug, vă fac cărţile, fac totul pentru ca voi să fiţi fericiţi, să trăiţi o viaţă frumoasă, luminoasă. Să nu duceţi lipsă de nimic.

La toate acestea trebuie să răspundeţi învăţînd; să învăţaţi cu înflăcărare, să fiţi vrednici de grija pe care v-o poartă clasa muncitoare, întregul popor. Pregătiţi-vă să deveniţi cetăţeni demni ai patriei noastre, să fiţi mereu cu inima şi fapta alături de cei care vă fac viaţa fericită, să deveniţi oameni adevăraţi, constructori de seamă ai socialismului în patria noastră scumpă.

ELENA TOFAN şi
Al. PROFIRIU

Ziua Armatei Sovietice

Scutul de nădejde al păcii





Se împlinesc astăzi 43 de ani de cînd, zdrobind lîngă Pskov şi Narva trupele trufaşe ale imperialiştilor germani invadatori, Armata Sovietică — formată din muncitori, ţărani şi soldaţi înarmaţi — îşi semna actul de naştere.

27 de ani mai tîrziu, viteaza Armată Sovietică zdrobea, la Berlin, în urma unor lupte crîncene fiara hitleristă, eliberînd lumea de primejdia unui sîngeros jug, care ar fi aruncat-o cu sute de ani înapoi.

Astăzi, Armata Sovietică, de strajă păcii şi libertăţii popoarelor, este înzestrată cu un armament bazat pe cele mai noi cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii. Cu toate acestea, U.R.S.S., ţara constructorilor comunismului, în fruntea luptei pentru pace, cheamă guvernele lumii să împlinească una din cele mai mari dorinţe a popoarelor: dezarmarea generală şi totală.

Azi, la a 43-a aniversare a zilei sale de naştere, glorioasa şi eroica armată sovietică, străjuieşte, mai puternică decît oricînd, cauza nobilă a apărării păcii şi libertăţii popoarelor.

Patrice Lumumba a fost ucis!

Ziarele au adus, săptămîna ce a trecut, o veste tristă: Patrice Lumumba, preşedintele guvernului legal al Republicii Congo, a fost ucis de clica trădătoare Chombe-Mobutu-Kasavubu-Kalonji din ordinul colonialiştilor belgieni. Impreună cu el, au fost ucişi şi Joseph Okito şi Maurice Mpolo — alţi doi vrednici fii ai poporului congolez, eroi în lupta pentru libertate a poporului lor.

Intreaga lume înfierează mîrşavul asasinat al colonialiştilor, cerînd condamnarea celor care au pus la cale şi au executat această crimă odioasă.

Figura eroică a lui Lumumba, ca şi a tovarăşilor săi căzuţi împreună cu dînsul, va rămîne neştearsă în conştiinţa omenirii, ca un simbol al devotamentului faţă de patrie, faţă de cauza invincibilă a libertăţii popoarelor.

Patrice, François şi Iuliana nu vor primi răspuns...

Patrice, un băieţel vioi, cu părul numai inele, stă la masă, înmoaie cu băgare de seamă tocul în călimară. Lîngă el se află fratele său mai mare, François, şi sora mai mică, Iuliana. Cu mîna tremurîndă, căci de abia a învăţat să scrie, Patrice rotunjeşte fiecare literă, izvorîtă din inimă, către tăticul lor de departe.

„Tăticule, eu sînt bine împreună cu François, cu care merg în fiecare zi la şcoală, şi cu Iuliana, care este la grădiniţă. Aşteptăm mereu să te revedem şi sperăm că şi tu o duci bine. Ce mai faci tu şi ce mai face mama? Vă îmbrăţişăm mult de tot pe amîndoi. Aşteptăm răspuns".

François, fratele mai mare, scrie şi el. Incheie scrisoarea. Il podidesc lacrimile şi plînge.

Această scenă — relatată de Agenţia „France Press" — s-a întîmplat la Cairo în ziua cînd lumea întreagă a fost zguduită de vestea că legendarul erou al poporului congolez, Patrice Lumumba, a fost asasinat mişeleşte. Celor trei copii ai săi, care se află în capitala R.A.U., încă nu le-a spus nimeni dureroasa veste. Sînt prea mici şi cei care-i înconjoară cu dragoste au vrut să le cruţe copilăria. François abia a împlinit 9 ani, Patrice are 8, iar Iuliana — 5.

...Intr-o zi, pe cînd se jucau, un prieten al lui Patrice i-a spus că tatăl său este în închisoare şi că acolo ar putea fi omorît. Micul Patrice s-a întristat şi a răspuns cu glasul înnecat de mînie şi durere: „Dacă tăticul meu ar muri, eu n-aş putea să mai trăiesc. Eu aş muri ca el".

...Mai devreme sau mai tîrziu François, Patrice şi Iuliana vor afla despre moartea tăticului lor. Ei vor înţelege că părintele lor — stimat şi iubit de lumea întreagă — şi-a dat viaţa pentru ca poporul său să fie liber, pentru ca toţi copiii, la fel ca şi el, cu pielea neagră şi cu părul cîrlionţat, să poată merge la şcoală, să se joace şi să se bucure de viaţă.

...Un erou a căzut. In locul său se vor ridica alte mii şi mii de noi luptători. Cauza pentru care a luptat şi a murit Patrice Lumumba va triumfa!

(După „Scînteia")



Acasă la Gheorghe Matei

PE UNDE CURGE VULCĂNIȚA

Curtea largă e albită de o spumă subțire de ninsoare. Duduind, un autocamion greu, nou-nouț, ne ajunge din urmă. „Autocamionul gospodăriei", explică însuflețit comunistul Traian Grama. Șase avem de toate, dar tot ne-ar mai trebui cîteva. Păi știi cîte cereale am adus vara trecută de pe cîmp? Numai grîu și orz — peste 580 de vagoane!

Pe Gheorghe Ciolan, președintele l-am găsit la grajd. Se interesa cum funcționează instalația noilor adăpători mecanice. E un om voinic, îndesat, foc de iute la treabă și priceput organizator. Drumul vieții lui? Ca al multor trudilori ai pămîntului...

Acasă

Cu ani în urmă, cam pe vremea cînd Gheorghe Ciolan, Traian Grama, și alți țărani din Codlea, regiunea Brașov, aveau de înfruntat asuprirea chiaburilor, se aflau pe malul acestui pîrîu o sumedenie de bordeie. Mulți oameni își duceau traiul în asemenea cocioabe, cu numele de case. Cum arată acum Codlea? Colectiviștii de aci și au ridicat în ultimul timp aproape două sute de case noi, din zid trainic, cu acoperișuri scînteietoare, deasupra cărora se înalță antenele aparatelor de radio sau ale televizoarelor.

O astfel de locuință confortabilă are acum și colectivistul Gheorghe Matei, pe care l-am vizitat. Casă mare, cu patru camere zugrăvite în culori vesele, cu mobilă nouă, de nuc. Curînd o să aibă și televizor, și mașină de spălat rufe (în casele colectiviștilor de aci există deja zece televizoare și vreo 50 de mașini de spălat rufe!) Deocamdată, colectivistul Gheorghe Matei are două acordeoane. Așa au vrut cei doi feciori mai mari, să aibă fiecare cîte unul. Le-a cumpărat, c-a avut cu ce. Cei mai mici din familie, Ana și Ionică, sînt la școala elementară. Ca și toți ceilalți școlari din patria noastră, au primit gratuit toate cărțile de care au avut nevoie. Și ei răspund acestei griji, învățînd cu sîrguință. Ce se mai poate spune despre ei? Că mama îi poartă întotdeauna curați și cu îmbrăcăminte bună — că de, sînt feciori de colectiviști — și că le place... zahărul. Da! Cînd a venit tatăl astă-toamnă cu carele încărcate de la gospodărie, nu le venea să creadă ochilor: lîngă sacii cu grîu, se aflau și doi saci cu zahăr! Cît s-au bucurat! Le rîdeau ochii de plăcere văzînd atîta belșug de zahăr sclipitor ca ninsoarea. Mama avea ochii în lacrimi. „Cînd eram de vîrsta lor, nici pentru ceai nu aveam".

Belșugul e din ce în ce mai mare în casa lui Gheorghe Matei. Pentru zilele-muncă făcute împreună cu familia lui, a adus în bătătură anul trecut vreo 50 de saci cu porumb și grîu, peste 5.000 kg. cartofi și alte legume, doi saci cu zahăr, precum și 15.000 lei numerar. Astfel de venituri au avut și Alexandru Cizbășan, și Irimie Lupu, și Traian Grama, și mulți alți colectiviști din Codlea. Casele colectiviștilor sînt îndestulate cu de toate. Numai zahăr, au primit — cît credeți? — 34.640 kg! Adică, trei vagoane și jumătate de zahăr!

Garoafe, garoafe...

Nu poți trece pragul colectiviștilor din Codlea, fără să vizitezi serele de flori, rînduite pe malul Vulcăniței. Acum, mai mult ca oricînd, utemistele Gabriela Vătășoiu, Ilse Gross, Gerda Gref și Ema Hiel le îngrijesc cu gingășie, ca recolta de garoafe să fie cît mai bogată: „Știți, a spus Gabriela, vrem ca sărbătoarea alegerilor s-o întîmpinăm cu flori multe. Garoafele pe care le vedeți aici, să înfrumusețeze localurile de vot. Și apoi, ele trei — Ilse, Gerda și Ema, votează pentru prima oară!"

Cu buchete de garoafe, cu flori multe, din belșug, întîmpină aceste tinere marea sărbătoare de la 5 martie. Sînt flori ale mulțumirii și recunoștinței aduse partidului pentru viața fericită pe care o trăiesc ele și toți ceilalți colectiviști, în marea familie a gospodăriei agricole colective.

AL. DINU IFRIM



Ele votează pentru prima oară...



O nouă stradă cu locuințe de-ale colectiviștilor în Codlea.

După eclipsă

Locuitorii țării noastre au trăit, la 15 februarie a.c., emoțiile unui eveniment rar întîlnit într-o viață de om: Soarele și-a pălit strălucirea progresiv, pentru ca, în jurul orei 9 și 53 de minute să și-o înceteze, pentru vederea noastră, cu totul. Eclipsa totală de Soare care a avut loc, eveniment natural a cărei cauză o cunoașteți cu toții, a putut fi observată de milioane de oameni. La ora prevăzută de astronomi, conul de umbră aruncat de Lună, umbră care se deplasa cu 42 km pe minut, a intrat în țară prin partea de vest. Rînd pe rînd, el a trecut peste localitățile din sudul țării. In faza de totalitate a eclipsei, la București, Constanța, ca și în alte locuri, s-au aprins luminile pe străzi, mașinile și tramvaiele înaintau cu farurile aprinse. Timp de peste două minute, oamenii au simțit coborîrea nopții veritabile, ca după căderea unei cortine uriașe, adierea unui vînt ușor și răcoros de seară. Cocoșii au cîntat, iar cîinii au lătrat, „mirați" și ei de noaptea sosită atît de repede și atît de scurtă.

Tot așa de brusc precum a venit, noaptea s-a retras, făcînd loc unei noi dimineți, în aceeași zi.

Mulți dintre noi am avut posibilitatea să privim printr-o spărtură de nor, fazele cele mai interesante ale eclipsei. Oamenii de știință nu s-au bazat însă pe întîmplare. In avioane special echipate, ei s-au ridicat la mii de metri deasupra norilor, au filmat, fotografiat coroana solară, au făcut măsurători. In Uniunea Sovietică, avioane rapide cu reacție, au urmărit deplasarea umbrei Lunei, prelungind astfel pentru cercetare durata totalității eclipsei. Mai multe rachete geofizice au fost lansate pentru a studia și readuce pe Pămînt, datele măsurătorilor (starea stratosferei, influența radiației solare asupra temperaturii aerului, a intensității razelor x, infraroșii și ultraviolete etc.) și fotografiile obținute.

Știința și-a dovedit și de această dată, posibilitatea de a prevedea și cunoaște cu exactitate fenomenele cele mai impresionante ale naturii.

ION CIOFU



Știați că...

...specialiștii maghiari au elaborat un proiect de folosire a apelor calde ale unui izvor de la băile Szecheny din Budapesta, într-un domeniu cu totul nou: prin conducte speciale, apa termală va încălzi un cartier de locuințe situat la 2,5 km depărtare de izvor...

★

...din lemn se obțin peste 20.000 de diferite produse, dintre care : mătase și lînă artificială, filme pentru fotografiat și hîrtie, vitamine și aspirine, uleiuri și glucoze? Numai enumerarea tuturor acestora ar ocupa 40—50 pagini de tipar.

★

...oamenii de știință au constatat că laptele dulce, înghețat și conservat la o temperatură foarte joasă, își păstrează toate proprietățile timp de 3 ani și jumătate?

Construiți-vă o sonerie

O sonerie se compune din următoarele părți: un postament metalic (F) realizat din tablă groasă de 2,5 mm. De aceasta se fixează, prin lipire, două bucăți de fier moale, de 38 mm lungime și 5 mm, grosime, care vor constitui miezul metalic al bobinelor electromagnetului (A). Corpul bobinelor (G) se confecționează din carton înfășurat și lipit, cu extremitățile din placaj. Pe ele, înfășurați cîte 25 m de sîrmă de cupru, izolată, groasă de 0,2 mm. Dintr-o lamă de baterie, confecționați lama (B), iar din tablă de oțel de 1-2 mm, portciocănelul (C), cu ciocănelul propriu-zis, lipit de acesta. Șurubelul de contact (E) va fi introdus în suportul său (S) care va fi prins, ca și celelalte piese, de postamentul din placaj. Drept clopot (D) veți folosi o sonerie de ceas vechi.

După montarea pieselor de postament, stabiliți legăturile cu sîrmă specială de sonerie. Alimentarea se face fie la o baterie de 4,5 volți, fie la rețea, în care caz veți introduce, în locul arătat de schemă, un transformator pentru 4,5 volți, pe care-l veți cumpăra din comerț.

Peste întreaga instalație puteți monta un capac din placaj.



Ne-am întîlnit cu tovarăşul candidat...

In mijlocul pionierilor

...Pionierii vedeau parcă aievea momentele evocate de vorbitor. Iată, acum e vorba de manifestaţia muncitorilor de la 13 decembrie 1918. Printre cei peste 100 de manifestanţi uciși în această zi, a fost și un copil de 14 ani, un ucenic...

Intîlnirea pionierilor din comuna Dolhasca cu Mihai Manolache, prim secretar al Comitetului raional de partid Fălticeni, candidat al F.D.P., a prilejuit cunoașterea de către pionieri a unor momente legate de lupta și activitatea clasei muncitoare, condusă de Partidul Comunist Romîn, pentru doborîrea orînduirii burghezo-moșierești, pentru construirea unei societăţi noi, socialiste, din care să dispară exploatarea omului de către om.

Ei au aflat cu acest prilej și despre strădania necontenită a partidului pentru a face mai frumoasă, mai bună, viaţa oamenilor muncii, au aflat de zecile de școli noi construite în raionul Fălticeni, de electrificarea numeroaselor sate și comune, de belșugul statornicit în casele colectiviștilor.

In încheierea adunării pionierii au prezentat un frumos program artistic.

MARIA MUNTEANU
învățătoare

E fericită viaţa noastră

— ...Voi, dragi pionieri, nu cunoașteţi decît din cele povestite de părinţii voștri, sau din cărţile și gazetele citite, cum era viaţa noastră, a ţăranilor, în timpul odiosului regim burghezo-moșieresc. Sărăcie cumplită, deseori foamete, bătăi, o viaţă chinuită și lipsită de bucurii — acesta era traiul nostru în trecut. Azi, copii, vedeţi cu proprii voștri ochi viaţa ce o ducem. Munca noastră în comun, în gospodăria agricolă colectivă, a adus în casele colectiviștilor o dată cu belșugul și bucuria vieţii noi...

În cuvinte calde, tovarășul Gheorghe Mogoș, președintele gospodăriei agricole colective „Drumul lui Lenin", candidat al F.D.P., le-a evocat pionierilor viaţa nouă, minunată pe care o trăiesc azi colectiviștii, munca plină de însufleţire a părinţilor pentru dezvoltarea și consolidarea gospodăriei. El a vorbit despre uriașele transformări petrecute în viaţa comunei și a oamenilor, despre noile case construite de colectiviști, despre electrificarea comunei, despre noua școală medie ridicată în anii puterii populare. După întîlnire, pionierii Școlii de 7 ani din comuna Lehliu, regiunea București, conduși de tovarășul Gheorghe Mogoș, au vizitat sectorul zootehnic al gospodăriei agricole colective.

DRAGOMIR VIORICA
președinta unităţii de pionieri



ÎN CÎNSTEA ALEGERILOR

Zilele acestea întreaga ţară se pregătește pentru sărbătoarea alegerilor din 5 martie. Din orașe și sate, din uzine și fabrici, aflăm vești care vorbesc despre avîntul în muncă cu care întîmpină poporul muncitor ziua de 5 martie. Alături de cei vîrstnici, pionierii și școlarii întîmpină și ei cum se cuvine această zi. Printre pionierii care se pregătesc în cinstea alegerilor sînt și cei de la Școala de 7 ani „Dr. Petru Groza" din orașul Deva. Pe lîngă alte acţiuni organizate de ei, deosebit de reușită a fost adunarea închinată cunoașterii luptei poporului nostru pentru o viaţă mai bună, realizărilor regimului democrat popular în regiunea Hunedoara.

La adunare, pionierii au evocat lupta muncitorilor ceferiști și petroliști din februarie 1933, care, sub conducerea Partidului Comunist Romîn, s-au ridicat să-și ceară dreptul la o viaţă mai bună. Pioniera Rășină Eugenia a evocat momente din greva din februarie 1933, recitînd fragmente din poezia „Griviţa" de Mihai Beniuc și alte versuri închinate eroului utecist Vasile Roaită.

La adunarea lor s-a vorbit mult și despre chipul nou al ţării noastre și, în mod deosebit, despre realizările regimului democrat popular în regiunea Hunedoara. După ce au poposit (în călătoria lor imaginară prin regiune) la Hunedoara marele centru muncitoresc, la uriașul Bluming în orașul Călan, prin cinematografele și cele aproape 90 de școli noi construite în regiune, au revenit în orașul lor — Deva. Și aici, ca de altfel în întreaga regiune, sînt multe construcţii noi, care au schimbat faţa orașului. Iată cele aproape 40 de blocuri noi cu peste 470 de apartamente, noua școală care va fi gata în curînd, străzile care s-au înfrumuseţat...

Pentru viaţa nouă a orașului lor, pentru zilele fericite în care trăiesc, pionierii au adus prin voioșia dansurilor, a cîntecelor, un omagiu partidului nostru, părintele drag care le dăruiește o copilărie fericită.

După o corespondenţă trimisă de VINŢAN SMARANDA, cl. a VI-a, Școala de 7 ani „Dr Petru Groza", Deva

VEȘTI

- **Unitatea de pionieri de la Școala de 7 ani din comuna Iecea Mare, regiunea Banat, a prezentat un frumos program artistic în cinstea alegerilor. In cadrul programului, pe lîngă jocuri și cîntece pionierești, pionierii au recitat versuri de mulţumire partidului, prin grija căruia s-a înfrumuseţat comuna lor. In anii regimului democrat popular, comuna a fost electrificată, s-au construit un magazin, un dispensar și căminul cultural cu sală de cinematograf.**
- **Printre celelalte acţiuni organizate în cinstea alegerilor, pionierii unităţii nr. 9 din orașul Petrila, au prevăzut și ce vor face în ziua alegerilor. Pionierii Crișan Petru, Călușelu Ion, Mihalache Adela și mulţi alţii, vor îngriji de prietenii lor mai mici, în vreme ce părinţii acestora vor fi la vot.**
- **Pentru adunarea închinată realizărilor regimului democrat popular în orașul București, pionierii de la Școala de 7 ani nr. 146, au vizitat zilele trecute Atelierele C.F.R. „Griviţa Roșie" și Fabrica de Confecţii „Gheorghe Gheorghiu-Dej". Aceste vizite au fost un prilej minunat pentru a vedea noile condiţii de muncă create de regimul democrat-popular muncitorilor.**

SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT

Spartachiada pionierilor și școlarilor

— Hai, Costică! Hai, Costică! Cu toate încurajările, Conoro Constantin s-a clasat pe locul II, doar la cîteva secunde de pionierii Popa Constantin și Stoica Cezar. Iar locul III, la concursul de patinaj, a fost ocupat de Firon Vasile și Hordilă Ion. La săniuţă, locul I a fost cîștigat de două pioniere, Corbu Catinca și Firon Maria, iar cei mai buni schiori au fost pionierii Stoica Gheorghe și Bitic Nicolae.

Concursul despre care am scris mai sus a avut loc în comuna Tansa, raionul Negrești, în cadrul Spartachiadei de iarnă a pionierilor și școlarilor.

Acum, în toată ţara, pregătirile fiind încheiate și pionierii antrenaţi, se desfășoară din plin întrecerile din cadrul Spartachiadei. La Școala de 7 ani nr. 1 din Bistriţa, regiunea Cluj, s-au și desfășurat întrecerile la șah și săniuș și, pe detașamente, la schi și patinaj. Primele întreceri între pionierii de la Școala de 7 ani din comuna Călăţele, raionul Huedin, au fost la săniuţe și schi, iar zilele acestea urmează să se desfășoare întrecerile pe unitate la patinaj. Spectatorii și participanţii, peste 120 de pionieri, de la Școala de 7 ani din comuna Popricani, regiunea Iași, au participat, într-una din duminicile trecute, la întrecerile din cadrul Spartachiadei.

Iată numai cîteva unităţi, în care Spartachiada se desfășoară din plin. Noi le urăm cît mai multe succese.



Pe lacul Ciucaș...

Inceput de februarie. Pe uriașa oglindă de gheaţă a lacului Ciucaș din pitoreasca staţiune Tușnad și-au dat întîlnire cei mai buni patinatori de viteză din ţara noastră. Timp de 3 zile, ei și-au disputat întîietatea în finala campionatului republican de patinaj viteză. Intrecerile, deși în majoritatea lor s-au disputat pe un timp nefavorabil, ninsoare și vînt, au prilejuit o luptă aprigă în care voinţa și dîrzenia și-au spus cuvîntul. La această dispută palpitantă, alături de Papuc Emilian, Farkaș Eva, au participat și pionierii Patrulea Vlad, Duca Matilda, Laurenţiu Eleonora, Spiţer Alexandru, George Adrian care cu cîteva săptămîni înainte cucerisеră titlurile de campioni regionali la categoria sub 14 ani. Ne-a impresionat deosebit de mult evoluţia pionierului Patrulea Vlad, care, în cadrul acestor finale a cucerit nu mai puţin de 4 locuri I. Aceste performanţe de o reală valoare, se datoresc conștiinciozităţii cu care Vlad s-a antrenat săptămîni de-a rîndul, voinţei lui.



Deși prezentă pentru prima dată în finala unui campionat naţional, pioniera Duca Matilda a avut o comportare meritorie, reușind să se claseze pe locul II, la numai cîteva secunde de talentata patinatoare din Tg. Mureș, Laurenţiu Eleonora care nici ea nu are mai mult de 14 ani.

Pionierii prezenţi la întîlnirea celor mai buni patinatori de viteză merită toate felicitările, întrucît strădania de a reprezenta cu cinste unităţile lor de pionieri a fost încununată de succes.

...și pe patinuarul artificial

La puţin timp după întîlnirea de pe lacul Ciucaș, s-au întrecut, de data aceasta la București, pe patinuarul artificial din parcul „23 August", cei mai talentaţi patinatori artistici ai ţării noastre. Acest splendid spectacol pe gheaţă, prilejuit de finala Campionatului R.P.R. de patinaj artistic, nu va fi uitat multă vreme. Pioniera Moiș Elena, această talentată balerină a gheţii, prin siguranţa și eleganţa execuţiilor a ridicat tribunele în picioare, entuziasmînd pînă și pe specialiști.

Moiș Elena, la fel ca și Găbunea Roxana, este una din speranţele patinajului nostru artistic. Roxana e ceva mai mare, are 13 ani, cu 4 ani mai mult decît Elena. Patinînd mai de mult, a acumulat destulă experienţă. Programul de exerciţii prezentat de ea a cuprins unele dintre cele mai spectaculoase figuri. Șpagatul în aer, piruietele aplecate au stîrnit ropote de aplauze, iar din partea arbitrilor i-au adus cele mai mari note.

Atunci cînd juriul a anunţat că Găbunea Roxana a cucerit din nou titlul de campioană a ţării de data aceasta la categoria 14—18 ani toţi pionierii din detașamentul ei, prezenţi la concurs, au îmbrăţișat-o și au felicitat-o. De acum, la fel ca Moiș Elena, proaspăta campioană la categoria sub 14 ani, pe care o vedeţi în fotografia noastră, Gabunea Roxana va mai păstra încă un an mult rîvnitul titlu de campioană a ţării la patinaj artistic.

RADU POPA



PARTIDULUI

Partidul e-n toate: E-n cele ce sînt
Și-n cele ce mîine vor rîde la soare;
E-n holda întreagă și-n bobul mărunt,
E-n pruncul din leagăn și-n omul cărunt,
E-n viața ce veșnic nu moare.

El sfarmă ce-i putred, înfrînge ce-i greu,
Cînd steagul cel roșu foșnește și cîntă;
Așterne al păcii senin curcubeu;
E-n inima care zvîcnește mereu
Și-n sufletul care s-avîntă.

Partidul e-n toate: iubește ce-i bun;
E al lui viitorul cu forța lui multă;
El pluguri va face din țeava de tun;
In fața lui munții cei mari se supun
Și vremea de dînsul ascultă!

El căi neumblate deschide umblînd,
Cu cei ce urmează o nouă poruncă.
Și fără de preget noi oameni crescînd,
Mereu înainte, mereu înălțînd,
E-al celor ce luptă prin muncă.

Partidul e-n toate: E trainic făgaș
Ce duce spre cea mai înaltă dreptate;
In el adevărul își are sălaș;
E sabia care lovește-n vrăjmaș
Și mîna ce vindecă toate.

Și cînd, spulberînd pe mișei și tirani,
In mersul spre ținta ce n-are zăbavă,
El tot mai puternic se-nalță prin ani;
In cor de voinici, muncitori și țărani,
Cîntăm azi partidului: Slavă!

GEORGE LESNEA

Copiii la sfat

Se-adună-n sfat copiii, mulți.
Mai mare dragul să-i asculți.
Vorbesc de-a valma, împreună.
Și fiecare vrea să spună
Ce s-a făcut prin locul lor,
Pe la Floreasca sau Obor.

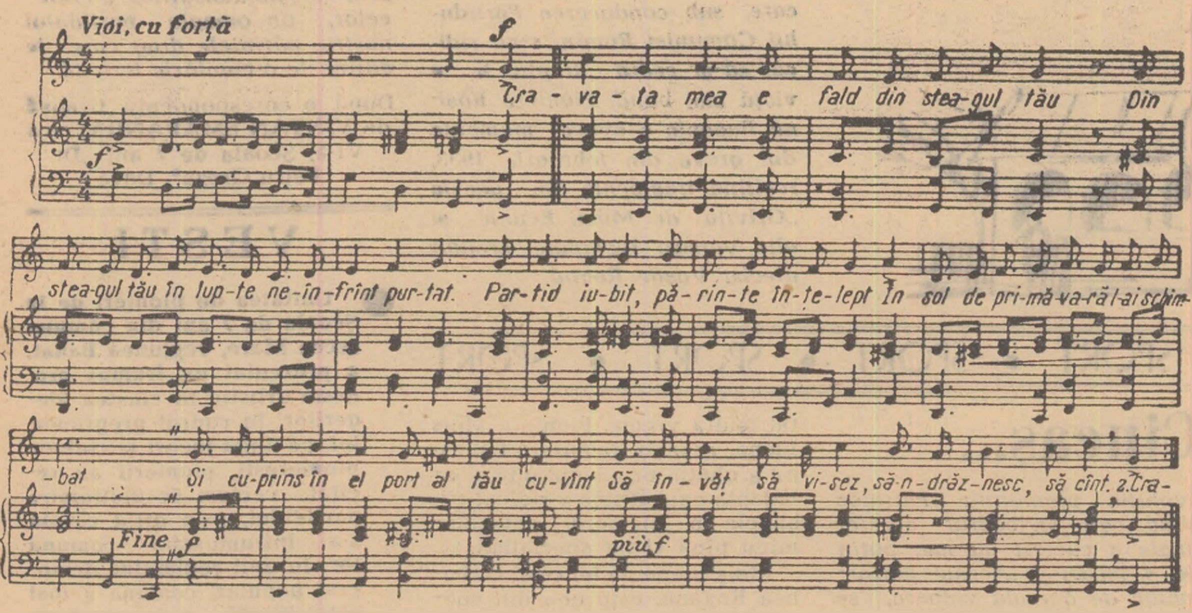
— La noi, un scuar! — La noi, o școală!
— La noi, o baie comunală!
— La noi, un lanț de blocuri noi!
— La noi, o stradă!
— Și la noi,
Un parc cu bănci și cu verdeață!
— La noi, un ștrand!
— La noi, o piață!

Se bucură și glasul lor
E limpede ca un izvor.
— Și tata e pe șantier!
— Și-al meu!
— Și-al meu!
Albastrul cer
E-nfiorat, treptat, de-un zvon:
— Un avion! Un avion!

GEORGE DUMITRESCU



„CRAVATA MEA"



MUZICA: A. MENDELSOHN
VERSURI: PAUNA RAZVAN

★

Cravata mea e fald din steagul tău,
din steagul tău în lupte, neînfrînt, purtat.
Partid iubit, părinte înțelept,
în sol de primăveri tu l-ai schimbat.
Și cuprins în ea, port al tău cuvînt,
să învăț,
să visez,
să-ndrăznesc,
să cînt!

Cravata mea e sclipăt purpuriu,
din steaua ce ai aprins și va luci mereu
Partid iubit, părinte înțelept,
în raza ei, trăiește gîndul tău
Și cuprins în ea, port al tău cuvînt
să învăț,
să visez,
să-ndrăznesc,
să cînt!

Cravata mea-i văpaie viu arzînd,
ce-mi luminează-n viață drumul tineresc
Partid iubit, părinte înțelept,
tu mă veghezi cu dragoste să cresc
Și cuprins în ea, port al tău cuvînt
să învăț,
să visez,
să-ndrăznesc,
să cînt!

Dragi copii, veți avea posibilitatea să învățați mai ușor acest cîntec, ascultîndu-l la radio, marți 28 februarie a.c., ora 12,40, pe programul 1.

MICI CITITORI INTREABA

Care dintre cititorii noștri n-a însoțit în dese rînduri cu închipuirea, pe cutezătorii eroi ai cărților îndrăgite?

Pentru a satisface dorința micilor cititori nerăbdători să afle cît mai grabnic vești despre personajele cu care vor lega, desigur, strînse prietenii, l-am rugat pe tovarășul Viniciu Gafița, redactor la Editura tineretului, secția de literatură originală pentru copii să ne răspundă la cîteva întrebări.

— Mă bucur să încep prin a transmite pionierilor și școlarilor o veste bună. Potrivit cerințelor micilor cititori, în cursul anului 1961 sînt programate să apară în Editura tineretului aproape de două ori mai multe titluri de cărți pentru copii față de cele apărute în anul 1960.

— Vă rugăm să ne prezentați cîteva cărți care vor povesti în cuprinsul lor despre activitatea școlarilor și pionierilor patriei noastre.

— Aș putea să amintesc de un roman semnat de scriitorul Petre Luscalov, închinat onoarei de a purta cu cinste cravata roșie, romanul Domniței Moldoveanu *„Patru copii în marele codru"*, schițele adunate în volumul *„Colegi de clasă"*, al tînărului scriitor Costache Anton, volumele de versuri pentru copii semnate de Violeta Zamfirescu, Gheorghe Tomozei și alți poeți.

— Dornici să cunoască trecutul de luptă al clasei muncitoare, cititorii exprimă deseori în scrisorile lor dorința de a întîlni în cărțile de literatură chipuri de comuniști, figurile luminoase ale neînfricaților eroi uteciști...

— Da... Cu prilejul aniversării partidului, se află în curs de tipărire culegerea de povestiri *„Zile de luptă"*, în care vor semna Aurel Mihale, Nagy Istvan, Maria Arsene, Șuto Andraș, Mihail Novicov, Pop Simion. Povestirile vor oglindi viața grea a copiilor în vremea regimului burghezo-moșieresc, lupta comuniștilor pentru a schimba rînduelile vechi, nedrepte, viața de astăzi cu victoriile poporului nostru. Cartea lui I. Pas *„Așa a fost odată"*, ce va apare în colecția „Povestind copiilor", va prilejui apropierea cititorilor de lupta pe care cu ani în urmă au purtat-o pentru fericirea poporului, eroii clasei muncitoare I. C. Frimu și Ștefan Gheorghiu.

— Pionierii și școlarii pregătesc cu prilejul sărbătorii aniversării partidului nenumărate serbări și organizează multe activități interesante. Ați inclus poate în planul tematic al anului 1961 și editarea unor materiale ajutătoare?

— *„Pentru serbările pionierești"*, așa se va intitula volumul în care pionierii vor găsi poezii, cîntece, jocuri populare și multe alte îndrumări folositoare. Activitatea lor preocupă îndeaproape editura noastră care a hotărît să popularizeze începînd cu anul acesta, prin adevărate albume, aspecte oglindind activitatea din cadrul caselor pionierești cu cele mai frumoase rezultate. Primul din seria de albume se va numi *„Palatul primăverii"* și va fi închinat activității Palatului pionierilor din București.

Anul 1961 va aduce deci prietenilor cărții multe bucurii.

MIHAELA OȘAN

Expoziția regională de pictură și sculptură

În sălile Muzeului Simu și în sala „Nicolae Cristea" s-a deschis Expoziția regională București de pictură și sculptură.

Încă din pragul Muzeului Simu te întîmpină sculpturi înfățișînd chipul omului nou: muncitorul, colectivistul, agronomul, învățătoarea. Și copiii sînt prezenți. Iată-l, de pildă, în prima zi de școală pe un băiețaș care, de mînă cu mama sa, e nerăbdător să cunoască bucuria începutului de învățătură. Cu deosebită dragoste s-au aplecat artiștii asupra noilor peisaje romînești, pline de clocotul muncii. Belșugul culesului de vie de Victor Popa, compoziția „Spre noi cuceriri" a lui Naum Corcescu, sînt cîteva exemple. Peisajelor noi le corespund chipuri de oameni noi. Vigoare, forță, încordare, tinerețe, sînt trăsăturile forjorului modelat de sculptorul Rusi Emil Titus sau ale fruntașului Petre Nicolae din pictura lui Constantin Nițescu. Alături de chipuri de muncitori creatorii tuturor bunurilor materiale de care ne bucurăm, se află busturile oamenilor de cultură iubiți ai poporului nostru: chipul masiv al marelui Sadoveanu, profilul expresiv al actorului Ion Talianu, figura cu fruntea înaltă a scriitorului Camil Petrescu. E impresionantă statuia negrului ce cheamă străvechea Africă la luptă: „Chemare la independență" de Martin Leișer. Gestul avîntat, pieptul încordat, capul mîndru, simbolizează popoarele africane dornice să trăiască liber și independent.

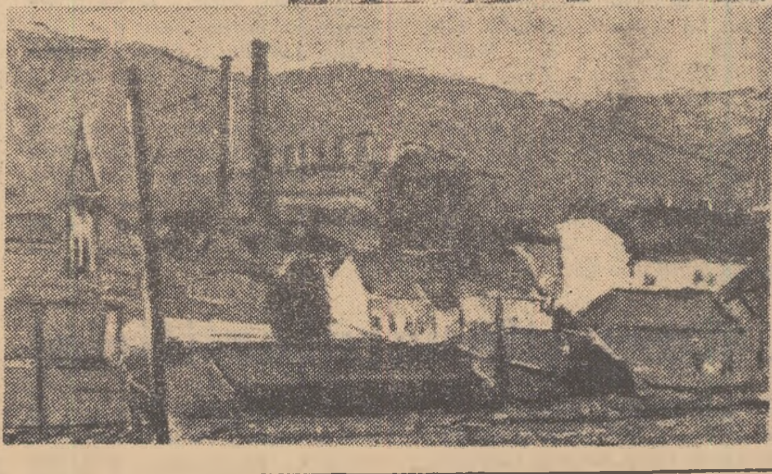
La această expoziție, pe lîngă încercări tinere, descoperim aportul sculptorilor noștri cunoscuți, ca Boris Caragea, Cornel Medrea, Constantin Baraschi sau al pictorilor Ion Marșic, Constantin Paulet, Henri Catargi, Dumitru Gheață.

Expoziția regională de pictură și sculptură reflectă viața noastră tot mai înfloritoare, oamenii și realitățile noi, cuceririle revoluționare ale poporului nostru, obținute sub conducerea înțeleaptă a partidului.

GETA ZEDNIC



EUGEN CRACIUN „Un copil acordînd vioara"



PETRE DUMITRESCU: „Peisaj din Reșița"

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii" tel. 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".